

Proti katoliški cerkvi so pričeli anarhistični Čehi hudo agitacijo. Povsod delujejo za izstop iz katoliške cerkve. Baje je le do 20. maja t. l. 1654 Čehov iz katoliške vere izstopilo. Naši slovenski politični dubovniki pa ležijo pred Čehi naravnost na trebuhi!

Na Ogrskem je bil uamesto vsled velikanskoga svojega škandala odstopivšega Lukasca grof Tisza za ministerskega predsednika izvoljen. Seveda tudi to imenovanje ne bode razburjenih duhov pomirilo. Obstrukcionisti se pripravljajo tudi že na nove boje. Preje pač ne bode na Ogrskem miru, dokler se ne bode pomedlo z madžarsko-betjarskimi kličkami in dokler ne dobijo široke množice ljudstva svoje jim prisne pravice.

Madžarsko močvirje. Škandalozni razpravi, v kateri je bil ogrski ministerski predsednik Lukasc kot "največji panamist v Evropi" omenjen, sledijo že drugi škandali. Pred 10 leti kupil je neki milijonar grof Witzleben od bratovega grofa Zichy veleposestvo Varpolota, ki obsegajo sicer 9150 kat. johov, ali večinoma le kamnitih gričev z malo gozdova in njiv. Witzleben je kmalu videl, da je napravil slabo kupčijo in podal je veleposestvo za 2,450.000 K bratoma Beligradeanu. Pa tudi ta dva sta se kmalu kesale kupčije in sta iskala novega kupca. Nikdaj ni hotel v to kislo jabolko ugrizniti. Nakrat pa je nakupil — ogrska vlada posestvo za — 5,490.000 kron!!! Brata Beligradeanu pa sta dobila od te velikanske svote le 2,450.000 K; ostali denar pa, ki je vendar izviral iz žepov davkopalcev, sfrčal je v žepu gotovih madžarskih mogotcev. Tako delajo Madžaroni na Ogrskem. In ta dobičanosna manipulacija je tudi vzrok, da nočejo v bogemu ljudstvu pravice in prostoti dati!

Velika zarota v Indiji. Iz Kalkutte poročajo, da je prišla oblast veliki zaroti na sled, ki ima namen, vse angleške uradnike pomoriti. Oblast je pustila vse kolovodje zapreti. Take zarote so v Indiji sicer običajne.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Anton Pengou †.

Umrl je mož, ki ga je poznal in spoštoval vse ptujski okraj. Anton Pengou, tajnik okrajnega zastopa je po dolgi in težki bolezni v 61. letu svoje starosti promil. Ob veliki udeležbi so ga pretelki ponedelek pokopali . . . Odšel je od nas, vrli naš Pengou! Bil je mož, kakoršnega boda okrajni zastop težko zopet našel. Dolga desetletja je služil okraju pošteno in zvesto, vedno je bil na svojem mestu, vedno je zastavl vse svoji moči za blagor gospodarskega dela. Kdo tega moža ni poznal? Koga ni poznal on? Bil je v celiem okraju doma, poznal je vsako vas, vsako hišo, vsacega posestnika, poznal je gospodarski razvitek v posameznih delih ptujskega okraja, poznal vsako cesto in stezo, vsak potok in studenec, vsako željo in potrebo. In ako je danes ptujski okraj v gospodarskem oziru med prvimi, ako je gledē cest, regulacij, sadnjereje, vinogradništva in živinoreje naravnost vzoren, — potem gre velik del zaslug za ta krasni napredki nemurnemu delu pokojnika. Vroča zahvala vsega okraja mu gre!

Osebno je bil pokojni Pengou zvest in miren značaj, delaven do skrajnosti in trdnega naprednega mišljenja. V vsem njegovem vedenju se je sicer še starega vojaka poznalo.

Šel je od nas in globoko naše sočutje izrekamo tudi tem potom tako težko prizadeti njegovi družini. Ti, vrli pokojnik, pa spavaj mirno pod zeleno domačo grudo, kot mož, ki je svojo dolžnost v polni meri storil, kot mož, katerega spomin ne bode izginil . . . Lahka mu zemljica!

* * *

Šarlach v ptujskem okraju je grozovito razširjen in v posameznih farah zahteval je že ogromno število otroških žrtev. V dveh farah v Halozah je bila zaradi šarlaha sv. birma odpovedana. V eni sami občini je 24 otrok na šarlahu bolnih. Število mrtvih otrok je izredno visoko. In pri vsemu temu primanjkuje na vseh straneh zdravniške pomoči. Pomisliti se mora, da deluje za 80.000 prebivalcev v ptujskega okraja le en sam okrajan in zdravnik. Mestni zdravniki imajo posla čez glavo in ne morejo mnogo na deželo. Največja skrb teži vsem starišem srce in le radovedni smo, koliko časa bode oblast še mirno gledala, da umirajo nedolžni otroci . . . Zakaj se ne določi kužnega zdravnika, zakaj se sploh ne preskrbi zadostne zdravniške pomoči? Oblast mora nastopiti, kjer je to vendar javna zadeva. Tu ne smejo veljati nobeni obziri na osebni dobiček ali to ali ono komedio. Skrajni čas je, da se napravi red!

Slovenskim učiteljem, ki vedno toliko o svoji žalostni usodi javkajo, ki se pa dajo vendar kot privesek bankerotnih političnih strank zlorabljati, pove resnico neka rezolucija, ki jo je sklenilo učiteljsko društvo v Mürzzuschlagu. V tej pravijo nemški učiteljski tovariši m. dr. Štajersko učiteljstvo organizirano je v „Lehrbundu.“ Nemška zveza šteje 2342, slovenska pa le 652 članov. V že desetletja trajajočem eksistenčnem boju, ki ga vodi organizacija za vse štajerske učitelje, izostali so slovenski učitelji, tudi organizirani, popolnoma. Boj za plačo vodijo v resnici le nemški učitelji. Slovenski tovariši so letni. Opozorjam le na „društveni štrajk.“ Medtem ko so se nemški učitelji večidel iz eksistenčnih vzrokov „štrajka“ udeležili in je marsikateri vsled tega hude žrtve doprinesel, izdali so slovenski tovariši svojo organizacijo. Slovenski tovariši so nemške učitelje sramotno na cedilu pustili. To neod-

pustljivo postopanje slovenskih učiteljev je tembolj obsojanja vredno, ker delajo vendar slovenski deželnici poslanci fri volno obstrukcijo in so torej ti zakrivili najtežjo plačilno borbo štajerskega, torej tudi slovenskega učiteljstva.“ — To je krepka, ali skozi kožo resnična obsodba. Slovenski učitelji bi radi imeli, da jim gredo nemški učitelji po kostanj v žrjavico, oni pa bi se šopirili nadalje kot „narodni junaki“ v protinemški in obenem protištajerski politični gonji . . .

Nesramna hujskarija. Na kako nesramni način gotovi krogi pošteno in miroljubno ljudstvo hujskajo, dokazuje sledči slučaj: Zvezna požarnih bramb za ptujski okraj obdrži prihodno nedeljo v Frankovcih pri Ormožu okrajno zborovanje. Običajno je, da se vršijo ti sestanki vedno v krajinah, kjer deluje kakšna v zvezi zdržena požarna brama; letos torej v Frankovcih. Gasilna društva nimajo ničesar s politiko opraviti, ona so le splošno koristna podjetja, ki branijo last in življene bližnega. Da imajo nemško komando, je seveda samo ob sebi umevno, kajti enotna komanda mora biti in ta je v Avstriji nemška. Seveda je to gotovim hujskačem, ki preradi škilijo čez srbsko mejo, trn v peti. Vendar pa se doslej ni nikdar vprizarjal kakšnje gonje zoper ta požarniška zborovanja. Zdaj nakrat pa! Kakor ose pričeli so prvaški listi brez razlike strank pikati, kakor gadi sikati, ko so čuli, da pridejo v nedeljo gasilci v Frankovce. Nesramno so napadli domače gasilce, jim očitali njih stan in metalni blato na tiste vrle može, ki v slučaju požara nikdar ne vprašajo, ali gori pri liberalcu ali klerikalcu, pri Nemcu ali Slovencu . . . Potem so pričeli ti brezvestni srbofolski hujskači ljudstvo razburjati, kakor da bi prišli gasilci kot tolpa razgrajajoči in pretepačev. Pričeli so z neboprijeko podlostjo groziti z nasiljem, s pobojem in pretepanjem. Zahtevali so, da naj oblast požarniški sestanek prepové (!!), kar dokazuje vso propalost teh policijsko-nasilnih duš. In ko je vse to ostalo brezuspešno, sklenili so prvaški hujskači, prirediti na isto nedeljo istotako v Frankovcih politično-narodnjaško slavnost . . . Možaki se motijo, ako misljijo s tem koga prestrašiti. Zaradi nas lahko s svojimi „sokoli“ in „orli“ kožolce preobražajo in črnogorsko himno pojejo. Gasilci se zato ne bodejo brigali, ker so resni in odrašeni možje, ki imajo večje in pomembnejše naloge nego je preprič v nahujskano mladino. Skrbljeno je sicer v vsakem oziru, da se red in mir ne bode kalil. Kajti tako daleč še nismo, da bi se v Avstriji balkanske razmere udomačile ter da bi vsak prvaški fantalin komandiral, kje smejo gasilci svoje sestanke imeti! Vsa ta gonja prvaških nasilnežev pa je vsekakor značilna, ker kaže nizkotno sovraštvo tistih agitatorjev, ki hočejo slovensko ljudstvo srbskim sovražnikom prodati!

Obrotniški „švindel.“ V Ptuju se nahaja neki bakreni kovač, doma nekje na Slovaškem ali Likanskem. Možni s svojim rokodelstvom zadovoljen in si domišljuje, da zanj obrtni postave ne veljajo. V tej domišljavosti ga še podpirajo gotovi prvaški voditelji in juristi. Ta možakar se piše Glumac. Brez da bi imel pravice in brez da bi se tega izučil, izvršuje tudi kleparsko obrt. Zaradi tega se seveda domači kleparsi mojstri pritožujejo in imenujejo to preziranje postav predrni švindel. Kleparsi mojster g. Franck je to tudi na nekem zborovanju rekel in — Glumac je tekel k advokatu dru. Fermevcu, s katerim sta vložila tožbo zaradi žaljenja časti. Glumac je pri sodnji star gost, kajti imel je baje že več kot 40 sodniških razprav. Pri sodnji se vede Glumac po navadi tako robato in neotesano, da ga je moral neki sodnik svoj čas pri priči par dni zapreti. Slovenski advokatje Glumaca tudi dobro poznajo, ker je enega izmed njih svoj čas v njegovi lastni pisarni oklopljen. Z eno besedo, Glumac je sodnjsko znana oseba. Misil je tudi, da bode g. Franccka zaradi očitanega mu švindeljna v luknjo spravil. Prišlo je do velike tožbe; vršile so se štiri razprave, prič pa je bilo okoli 20 zaslišanih. G. Franccka zastopal je dr. Petrowitsch na izvrstni način. Doprimesel je dokaz resnice, da dela Glumac v istini v obrtni švindel; sodnik je g. Franccka vsled tega popolnoma oprostil, Glumac pa

Vaš okus

prepričal Vas bo, če primerjate okus naših in katerihkoli drugih kock, da so

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha)

po 5 vinarjev

nejboljše.

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Novice.

Gora pogreznila se je v Saratovu na Ruskem. V bližini dotične gore se nahaja okoli 300 hiš. K sreči so prebivalci pravčasno velikansko nevarnost izpostavljeni in so pobegnili. Pogrežujoča zemlja zasula je 200 hiš, od katerih večdel sploh ničesar več videti ni. Iz razpolovki pričela je voda teči in je drvela v divjih potokih v dolino. Velikost škode je doslej neznanata. Tudi se še ne vede, koliko oseb je našlo svojo smrt v tej nesreči.

Zapuščena nadvojvodinja. Vojvodinja orleanska, rojena avstrijska nadvojvodinja, nahaja se sedaj na Ogrskem. Od tam toži tudi svojega soprog francoskega vojvodo Filipa Orleanskega, ki jo je baje brez varča zapustil. Ona zahteva izplačilo visoke alimentacije ter ogromnih denarjev, ki jih je bila baje svojemu možu posodila. Mož pa se ne briga dosti za njene teibe.

Mürzzuschlagu zgradili so nov spomenik načelu cesarja, katerega bodejo dane 17. t. m. pod pravilom nadvojvode Karla Franca Jožefa odkrili.